

Freskók a kövezeten.

— Új megélhetési mód. —

(Saját tudósítónktól.) A londoni utca, bár nem éri el a párisi boulevardok színes élénkségét, de sokkal festőibb a berlini utcai életnél, ahol a rendőrség tetemesen megbénította a szabadságát.

Szeretek bandukolni, ácsorogni London forgalmas utcáiban. Hányféle érdekes típus kínálkozik megfigyelésre; hány kedvesen humoros vagy szivettépőn tragikus jelenet véődik az emlékezetünkbe!

A londoni kövezet legfeltűnőbb alakjai közé tartozik az utcai festőművész. Valamelyik mozgalmasabb ponton, legszivesebben egy westendi square rácskerítése előtt guggol egy ember. Néha nyomorék, de sokszor ép egészséges, csak épen nagyon lerongyolódott és kiéhezett alak. És fest. A közelében levő hat-nyolc négyszögletű granitlapot tele festi a saját képzeletében szülemlett képekkel.

Színes krétával fest. A mellette heverő piszkos sapkában mintegy tucat különböző színű krétája van készletben. Ezek a palettájának színei. Ez az összes anyag, amire művészetének kifejezéséhez szüksége van.

Ilyen szegényesen felszerelve lát a festéshez. Keservesen görnyed a kövezet fölé és ebben az épen nem kényelmes pozícióban vet a kövekre tájképet holdvilágos hangulattal, vagy háborgó tengeren hanykódó gályát, vagy valami érzelmes zsánerképet. Különösen kedvelt ebben az irányban egy malom, melynek ablakán a szőke fürtös, csinos molnárné tekint ki.

Messzebb nem terjed, többre nem futna e flasztterművészek fantáziája. A kispolgárok szobáiban lógó olajfestmények lebeg a lelkük előtt; anélkül, hogy határozottan, szándékosan plagizálással akarnák őket gyanúsítani. Nagyon különböző e festők tehetsége. Némelyik csakugyan az a szánalmas mázolás, amely nem érdemel más sorsot, minthogy a járókelők lábbal tapossák. De van akárhány olyan is, amelynek láttára azt látjuk, hogy egy önhibájából vagy az életviszonyok mostohasága folytán elzúllott zseni kérésztű műve előtt állunk.

Az egész festészet, természetesen, csak egy diszkrét és elmés koldulási mód. Az utca művésze jól tudja, hogy az arramenők közt akadnak olyanok, akik nemcsak megállnak, hogy a munkáját megnézzék, hanem egy pennyt oda is dobnak sapkájába. Hogy ne legyen kénytelen ezt a reménységét előszóval is kifejezni, „a gyöngébbek kedvéért” egy táblán kalligrafikus betűkkel leírja, milyen szerencsétlenség kényszerítette, hogy ezt a keresetmódot válassza s könyöradományokat kérjen.

Olykor ezek az írások személyes s támadó jellegűek, amennyiben elmondják, hogy ebben vagy abban a gyárban, hogy valamely nagy ipartelepen baleset érte s hogy minden további támogatás nélkül bocsátották el. Gyakoribb az eféle megokolás is: „Szegény matróz vagyok és már régóta nem jártam tengeren. . .” És a legtöbb esetben van eredménye a flasztterre vetett freskóknak s a kalligrafikus koldulásnak. Még a sietve arra haladó gentlemenek se röstelnek egy pillanatra megállni és valami csekélységet juttatni a szerencsétlennek.

A londoni kövezetnek ezen Apellesei csak két ellenséget ismernek. Az egyik a rendőr, akinek kötelessége a forgalmat megakadályozó csoportosulásokat szétszlatni. Ezért hát a festőnek úgy kell megválasztani az állomását, hogy bár forgalmas helyen legyen, még se akassza meg a forgalmat. Különben az ilyesmiben a londoniak elég elnézők és „Bobby” — a rendőr — csak a legsürgősebb esetben zavarja meg azt a szegény ördögöt, akinek a szó szoros értelmében a flasztterkből bugyog a keresetforrása.

A másik ellenség már sokkal kérlelhetetlenebb. Ez az eső. Nemcsak, hogy esőben sokkal nehezebben nyul zsebébe az emberbarát, de a zuhogó esőcseppek egykettőre elmoszák a legszebb festményeket is. Ezért hát leginkább a száraz, meleg nyári napok legalkalmasabbak a kövezeti festészet kifejtésére.

Kiszámították — az angolok mindentől statisztikát csinálnak — hogy 500 ilyen festő keresi az utca kövezetén mindennapi kenyerét — ami alatt azonban whisky és ale is érthető — s hogy egy ilyen flasztter-Tizian hetenként tizenkét-tizenöt shillinget keres. De van olyan is, aki huszonöt koronán alul nem adná el a heti keresetét.

Elég mutatós összeg és a londoniak jó szívet elég kedvezően világítja meg. Az utcai festők emelnék is a themzепarti Babel szingazdagságát, ha a külsejük nem lenne olyan szánalmas, ijesztően nyomasztó hatásu.

U.R.Á.N.I.A
MAGYAR TUDOMÁNYOS SZÍNHÁZ
Kállay-(Hid)-utca. Holtzer-(Mikó)-palota. Telefon 87

MŰSOR:

Pénteken, szombaton és vasárnap

1. Olasz tisztek lovas-gyakorlata, sport felv.
2. A vásott gyermek, bohózat
3. Isteni gondviselés, dráma
4. Gyula bácsi kísérlete, bohózat
5. Éjjel az erdőn, deáma
6. A furcsa végrendelet, vígjáték
7. Tripoliszi események, legújabb képek a török—olasz háborúból.

Minden délután 1/6 órakor gyermekelőadás.

Az előadások kezdete hétköznapokon d. u. 5, 7 és 9 órakor, vasár és ünnepnapokon délután 2 órától 11 óráig folytatódólagosan.

Helyárak. Fentartott hely 1 kor., I. hely 80 fill., II. hely 60 fill., III. hely 30 fill. Gyermeknek I. hely 40, II. hely 30, III. hely 20 fill. Katonák őrmestertől lefelé II. hely 30, III. hely 20 fill.

KÖZIGAZGATÁS

x **A kórházi élelmezés.** A szegedi tanács a kórházi élelmezés ügyében a vállalkozóval kötött szerződést felülvizsgálat céljából kiadta a kórházi bizottságnak, amely a szerződést jóváhagyás végett a belügyminiszterhez terjeszti föl.

x **Az ujszegedi óvó.** Megirtuk, hogy a belügyminiszter jóváhagyta az ujszegedi ovoda építésére vonatkozó közgyűlési határozatot. Ennek alapján a tanácsutasította most a mérnökséget, hogy az építési versenytárgyalásra tegye meg az előterjesztést.

A "NEWYORK" NAGYKÁVÉHÁZBAN.

Naponta mozgófénykép ujdonságok felvételei kerülnek bemutatásra. Színházi vacsora.

MŰSOR:

Amolnár és gyermekei.

Szenzációs mozgófénykép felvétele

1. Az olasz flotta, eredeti felvétel.
2. A Jancsi kertje, komikus.
3. A Barát mint detektív, dráma.
4. A kötélháncs, humoros.

„Az anya”

7. Pali a tolvajok királya, kacagató.
8. Az áruló tintafolt,—érdekfeszítő dráma.

PALKOVITS ANDOR, kávé s

KÖZOKTATÁS

A harmadik polgári iskola.

— Új árlejtést írnak ki. —

(Saját tudósítónktól.) Amint annak idején megirtuk, Szeged városának sikerlüt rábírni a kormányt arra, hogy a városban egy harmadik polgári iskolát létesítsen. Az új iskola helyéül a Dugonics-utcát állapították meg és a város kötelezettséget vállalt arra, hogy az iskola helyiségét fölépítteti. Ki is irták a pályázatot, több ajánlat is érkezett be, a tanács azonban csütörtöki ülésén úgy döntött, hogy az összmunkát egyik pályázónak sem adja ki, mert a legolcsóbb ajánlat is huszonhatezer koronával nagyobb az előirányzott összegnél. A részletmunkákat kiadták a legolcsóbb iparosoknak, a közműves és a nagyobb munkákra azután új pályázatot írnak ki.

Az árlejtés néhány nappal ezelőtt volt. Az összmunkákra négyen tettek ajánlatot. Csókásy Ferenc és Társai cég 231,230, Pick és Tóbiás cég 222,817, Ottovay és Winkler cég 229,160 és a Bartos Mór cég 221,420 koronáért volt hajlandó vállalni az iskola építésének összes munkáit. A mérnökség átszámította a beérkezett ajánlatokat és azok alapján azt javasolta a tanácsnak, hogy a munkával a legolcsóbb ajánlattevőt, a Bartos Mór céget bízzák meg.

A tanács csütörtök délelőtt tartott ülésén, amelyen Bokor Pál polgármester-helyettes referálta az ügyet, nem tette magáévá a mérnökség javaslatát. Miután Bartos Mór ajánlata mintegy huszonhatezer koronával drágább az előirányzott összegnél, elhatározta a tanács, hogy a nagyobb munkákra új pályázatot ír ki.

A kisebb munkákat a tanácsülésen kiadták. Így a bádógos, szerelő és vízvezetéki munkák elvégzését 8293 koronáért Fogel Edére, a vaskályhák szállítását 1960 koronáért Schwartz Sándor és Társaira, a cserép-kályhák szállítását 720 koronáért Lederer Vilmosra, a belső berendezés elkészítését pedig 5672 koronáért Rainer Károlyra bízták. Ezekkel a vállalkozókkal a tanács legközelebb meg is köti már a szerződést.

Az új versenytárgyalás megtartását a tanács november 17-ikére tűzte ki.